

جایگاه منبری‌ها در مجالس اهل بیت (ع) در گفت و گو با مداحان

سخنرانان رکن اصلی هیئت‌ها هستند

هیئت‌ها تنها محل برگزاری مجالس دینی، مذهبی و عزاداری اهل بیت (ع) نیستند، بلکه هدف از برپایی هیئت بصیرت‌افزایی، معرفت و افزایش شناخت است. باید به این موضوع توجه کرد که هیئات با حضور سخنرانان و مداحان در کنار یکدیگر به اهداف خود دست می‌یابند. حال آنکه در چند سال گذشته شاهد کم‌رنگ شدن نقش و حضور سخنران‌ها در هیئت‌ها شده‌ایم و در واقع می‌توان گفت بیشتر هیئات مداح‌محور شده‌اند؛ آسیبی که اگر به آن توجه نشود، به هدف اصلی که همان پرورش و بصیرت‌افزایی نسل جوان است نمی‌توان دست یافت. این موضوع سبب شد تا سراغ چند تن از مداحان برویم و نظرشان را درباره اهمیت نقش سخنران در هیئات جویا شویم.

حاج ماشالله عابدی:

سخنران وظیفه بالابردن معرفت و شناخت افراد را دارد

کمتر کسی است که حاج «ماشالله عابدی» مداح، مناجات‌خوان و پیرغلام اهل بیت (ع) را نشناسد. وی برای هیئات سه رکن در نظر می‌گیرد و از اهمیت نقش سخنران در هیئات می‌گوید: «هر هیئت سه رکن دارد. رکن اول یا مهم‌ترین ارکان در هر هیئتی سخنران و واعظ آن هیئت است. محوریت برنامه‌های هر هیئت باید روی سخنران باشد؛ به همین دلیل در گذشته معمولاً سخنران در هیئات، سه ربع تا یک ساعت صحبت می‌کرد و یک ربع تا ۲۰ دقیقه هم بعد از آن توسلانی بود که انجام می‌شد، این‌ها هر دو از ارکان هیئت هستند، اما وظیفه سخنران بالابردن معرفت و شناخت افراد است؛ پس باید گفت این رکن خیلی با اهمیت است». حاج ماشالله عابدی، مداح را نیز یکی دیگر از ارکان هیئات می‌داند و می‌گوید: «مداح هم رکن دیگری است، رکن تهییج احساسات است. انسان به هر دوی این‌ها نیاز دارد، هم معرفت و شناخت و هم احساسات. اگر احساسات بر مبنای معرفت قرار بگیرد، سبب ترقی و تکامل واقعی یک انسان می‌شود، اما اگر احساسات به تنهایی مبنا باشد، در دوره‌ای از زمان آن احساسات وجود دارد و در دوره‌ای دیگر افراد عوض می‌شوند». کم‌رنگ شدن نقش سخنرانان در هیئت‌ها به گفته پیرغلام اهل بیت (ع) دلایل گوناگونی دارد. حاج ماشالله عابدی دلیل کمتر بهادان به سخنرانان را این‌گونه بیان می‌کند: «عوامل مختلفی وجود دارد که در بعضی از جلسات به رکن مهم سخنران کمتر بهاداده می‌شود. یک عامل می‌تواند این باشد که سخنران در جلسه از مستمعان خواسته‌هایی دارد، نه خواسته‌های شخصی، بلکه برای مثال می‌گوید: این جور نماز بخوانید، این طور به خدا شناخت داشته باشید یا به ائمه ولایت داشته باشید. این‌ها کارهای عملی است که آسان نیستند. از آن طرف آن قسمت دوم احساسات است که می‌آیند سینه می‌زنند، گریه می‌کنند و عزاداری را انجام می‌دهند، خیلی هم خوب و سازنده است، ولی اینجا گرفتاری‌اش را ندارد. مثالی است که می‌گوید: دانش آموز کلاس اولی که گفت اگر من الان الف بگویم بعدش باید ب، پ، ت، ث و... پس از همان ابتدا الف را نمی‌گویم تا آن بقیه را هم نگویم. حالا این هم الف‌نگفتن است، یک علتش این است، اما یک علت دیگر که می‌توان گفت از دلایل عمده به شمار می‌آید، این است که متأسفانه تعداد کمی از سخنرانان هستند که روی سخنرانی خود کار می‌کنند. ببینید کتاب‌های شهید مطهری همچنان زنده است و هنوز دانشجویان، طلاب، افراد خاص و عام از آن استفاده می‌کنند. شهید مطهری در بیشتر سخنرانی‌هایش محکم و قریص و پر معنا سخن گفته است؛ در حالی که امروزه ما سخنران مانند شهید مطهری کم داریم و دلایلی وجود دارد که باید بررسی شود. در هر صورت حضور سخنران در هر جلسه و هیئت ضروری است و نباید آن را نادیده گرفت».

